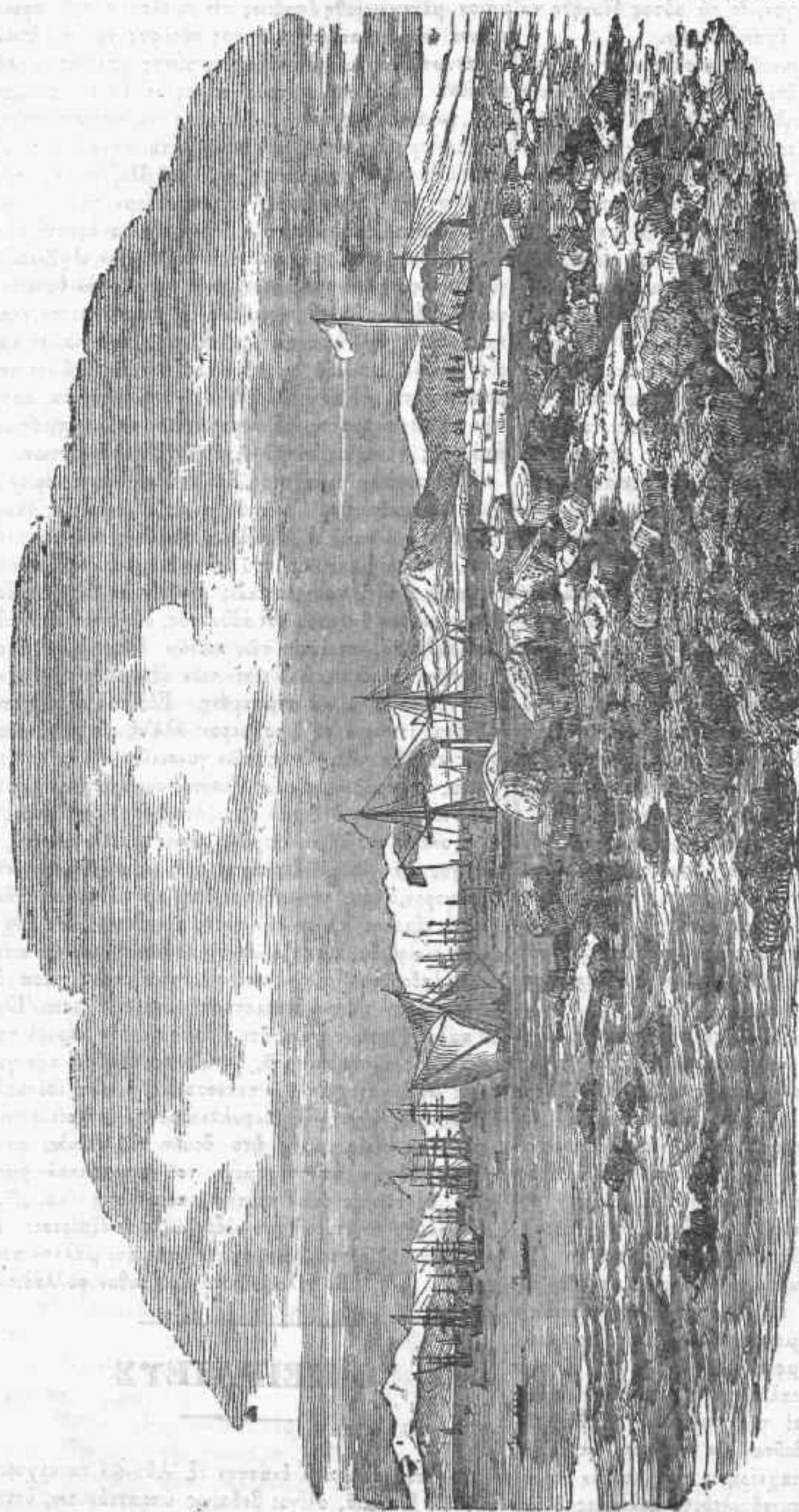

εὐθαλαίς καὶ ἀμπελόφυτοι πεδιάδες ἃς διατρέχουσιν, | βροχόν, διὰ τοῦτο Ἀλλήπειον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων κα-
 ἦσαν ἄλλοτε θάλασσα, ἣτις κατὰ μικρὸν προσχω- | λούμενον. Καὶ ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν δὲ χρόνων τινὰ μέρη
 σθεῖτα, μετεβλήθη τέλος εἰς πεδῖον ταπεινὸν καὶ διὰ | αὐτοῦ ἐξηκολούθουν ἐλώδη ἀκόμη, εἰς ἃ μετὰ τὸν Πε-

Ὁ Πειραιεύς

λοπονησιακὸν πόλε-
 μον, διωχθέντες ὑπὸ
 Περικλείου ἀπέβη-
 νον πολλοὶ τῶν με-
 τὰ Θραυσοῦλου
 στρατιωμένων. Ἐν-
 νοεῖται δὲ ὅτι οἱ
 μετὰ ταῦτα χρόνοι
 δὲν ἐξελετίωσαν τῆς
 πεδιάδος ταύτης
 τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ
 ἐν 1844, ὅτε παρ-
 ἔλαβον αὐτὴν οἱ
 Ἕλληνες, ἦτον θά-
 λασσα βορβόρου
 βρευστοῦ. Ἐξ ἐναν-
 τίας δὲ σήμερον ἀ-
 πέραντοι ἀμπελοὶ
 τὴν καλύπτουσιν,
 καὶ ἀκμαῖαι φυτεῖ-
 αι τέρπουσι τὴν δ-
 ρασιν ἐπ' αὐτῆς.

Ἐκ τούτου δὲ,
 ὅτι ἐχωρίζετο διὰ
 βραχίονος θαλάτ-
 τος ἀπὸ τοῦ Ἀ-
 στικῆς, ὠνομάσθη ἰ-
 σως καὶ ὁ Πειραι-
 εὺς, οἷον εἰς τὴν
 Ἀντιπέραν κείμε-
 νος, πιθανώτερον
 ὅμως ἐστὶ, ἐκ τοῦ
 ὅτι ἦτον ἡ τοῦ ἀρ-
 χαίου λιμένος, τοῦ
 Φαλήρου, ἀντιπέ-
 ραν ἄκρα. Διότι
 τῷ ὄντι λιμὴν τῶν
 Ἀθηναίων ἦν κατ'
 ἀρχὰς τὸ Φάλη-
 ρον (κατὰ τοὺς τρεῖς
 Πύργους), καθ' ὃ
 μόνον εἴκοσι στα-
 διὰ ἢ μίαν ὥραν
 ἀπέχων τῆς πόλε-
 ως. Πρῶτος δὲ ὁ
 Θεμιστοκλῆς ἐξελέ-
 ξατο τὸν Πειραιᾶ
 ἀντ' αὐτοῦ, συνιδὼν
 πόσον εὐθετώτερος
 ἦν καίτοι τεσσαρά-
 κοντα σταδία ἀπέ-
 χων τῆς πόλεως ἢ
 αὐτὸς ἐπρόβλεπε καὶ
 περὶ παλαιὰς ἐκείνης
 ναυτικῆς τύχας.